

En liten historia om min 1:a mc-lektion på körskolan

Ska bara berätta lite om min 1:a lektion på körskolan... det spritter i hela kroppen på en. Och det är inte så konstigt för jag har ju inte kört sedan i sept/okt nångång...

Men jag undrar vad Johan (körläraren) tycker och tänker....nu har han fått dit årets knäppgök (risken finns att han blir smittad av mina dingdingbaciller)... ha ha ha... men det måste ju finnas såna oxå...och det bjuder jag på.

I alla fall när jag var på körskolan så skulle jag och 1 tös till köra Johans bil upp till balansbanan på Väla. Och jag skulle köra och fick nycklarna av honom. Och sätter mig i hans bil... Och hittar inte var jag ska sätta nycklen... då har han en BWM och där fanns ingen nyckel utan en plastgrej man skulle sticka in i ett hål och sen trycka på en knapp för och starta bilen... (lite modernare än vad jag är van vid måste jag säga).

Men men vi kom iväg... och när vi står på väla så skulle jag ha ner rutan... hitta inte rätt bland knapparna så jag var på backspegelknappen och sen tog jag ner rutan på andra sidan... Jag och den andra tösen bara satt och skratta och utanför stod Johan och skrattade. Så när jag väl fick ner rutan fick jag säga till honom: sätt inte mig bakom ratten på en så ny och modern bil... själv har jag en gammal Nissan Micra... och sen bara skratta vi alla 3... (tur att han oxå har humor).

Men men... sen skulle vi köra runt runt lite... och fick klara besked av honom att vi fick inte köra mer än 50 nu när det var 1:a gången på körskolan... så där låg vi och puttra runt runt....Och där man kör ligger ett stort plåthus och när jag kom där på baksidan så tänkte jag: jag måste bara få gasa på lite... och det gjorde jag... och sen kommer man till framsidan och puttrar sakta fram... tog ett varv till och där drog man på lite igen... och när jag kommer runt hörnan står han och skrattar... och jag tänkte inte på det... nästa gång jag kommer så kändes det ja jag kan inte förklara det men det var inte bara ett leende i ansiktet, det kändes i hela kroppen, precis som om hela kroppen skratta... en sån sprittande känsla så då åkte handen upp så jag vinka på honom.....kunde inte låta bli.... och han bara skratta och vinka tillbaka.

(Och något jag inte tänkte på när vi skulle ligga där och puttra runt så sakta var: att han hörde ju när jag drog på där på baksidan... men det hade jag inte en tanke på...det var bara så himla underbart... Så det är väl därför han stod och skratta när jag kom småfisande runt hörnan, lugnt och sansat... hi hi hi).

Sen när vi var tillbaka på körskolan så kom han fram och fråga mig hur det kändes. Och jag sa det att det är en så otrolig känsla i hela kroppen så jag kan inte förklara det jag kommer och leva på den känslan hela dan ...det är så himla kul... Och han bara stod och småskratta och titta på mig och så säger han: ja det är så roligt när man har den inställningen för då tar man till sig allt mycket bättre. Och sen avsluta han med: det märks verkligen att du har kört en hel del innan...

Det är inte mycket egentligen med 1 lektions körning... men känner mig bara så himla glad och allting så jag är bara tvungen och få dela med mig...

Trevlig Påsk!
Kyllan #4677